

З УКРАЇНСЬКОЇ ЦЕНТРАЛЬНОЇ РАДИ.

УКЛАДАЄ І ВИДАЄ КОМІТЕТ УКРАЇНСЬКОЇ ЦЕНТРАЛЬНОЇ РАДИ.

Адреса: Київ, В.Володимирська, Педагогічний Музей.

УНІВЕРСАЛ Української Центральної Ради.

ГРОМАДЯНЕ ЗЕМЛІ УКРАЇНСЬКОЇ

Представники Временного Правительства повідомили нас про ті певні заходи, яких Временне Правительство має вжити в справі управління на Україні до Учредительного Зібрання. — Временне Правительство, стоячи на сторожі завойованої революційним народом волі, виключив за кожним народом право на самозначення і відносячи остаточне встановлення форм його до Учредительного Зібрання, — простягає руку представникам Української демократії — Центральної Ради, — і закликає, в угоді з ням, творити нове життя України на добро всієї революційної Росії.

Ми, Центральна Рада, яка завжди стояла за те, щоб незалежати Україну од Росії, щоб який в усіх народах примувати до розвитку та добробуту всієї Росії і до єдності демократичних сил її, з задоволенням приймаємо виклики Правительства до єднання і сповіщаємо ВСІХ ГРОМАДЯН УКРАЇНИ:

Українська Центральна Рада обрана Українським народом через його революційні організації, незабаром поповниться на справедливих основах представниками інших народів, що живуть на Україні, які їх революційних організацій, і тоді стане тим єдиним впливовим органом революційної демократії України, який буде представляти інтереси цієї людності нашого краю.

Поповнена Центральна Рада виділить назвою з свого складу окремий одиницязний перед нею нові органи — Генеральний Секретаріат, що буде представляло на затвердження Временного Правительства, яке носитель нашої кращої влади Временного Правительства на Україні.

У цих органи будуть об'єднані всі права і засоби, щоб він, як представник демократії всієї України і разом з тим, як вищий крайовий орган управління, має змогу виконувати складну роботу організації та впорядкування життя всього краю в угоді з усією революційною Росією.

В угоді з нашими національностями України і працюючи в справах державного Управління, як орган Временного Правительства, Генеральний Секретаріат Центральної Ради, тверде широким зміщенням нового ладу, утвореного революцією.

Примуючи до автономного ладу на Україні, Центральна Рада в угоді з національними меншостями України підготує проекти законів про автономний устрій України, для внесення їх на затвердження Учредительного Зібрання.

Поважаючи, що утворення крайового органу Временного Правительства на Україні забезпечує бажано наближення управління Краєм до потреб місцевої людності в межах до Учредительного Зібрання меж і виключає, що доля всіх народів Росії міцно зв'язана з загальними здобутками революції ми рішуче ставимося проти замірів самовільного здійснення автономії України до Всеросійського Учредительного Зібрання. Що торкається комплектування українських військових частей, то для цього Центральна Рада матиме своїх представників при кабінеті Військового Міністра, при генеральному Штабі і Верховному Головнокомандуючому, які будуть брати участь в справах комплектування окремих частин виключно українцями, боєцькими таємно комплектування, по определению Військового Міністра буде являтися з технічного боку можливим без порушення боєспособності армії.

Сповідуючи про це громадян України, ми твердо віримо, що українська демократія, яка передала нам свою волю, разом з революційною демократією всієї Росії та її революційним Правительством прикладе всі свої сили, щоб довести всю державу зокрема Україну до повного торжества революції.

У Києві 1917 року, 8 липня.

Постанова Тимчасового Уряду.

Генеральний Секретар по внутрішнім справам В.Виповченко одержав в Петрограді од міністра Тимчасового Правительства Керенського, Терещенка і Церетелі таку телеграму:

Вислухавши повідомлення міністра Керенського, Терещенка і Церетелі по українському питанню, Тимчасове Правительство вирішило: Призначити, яко вищий орган для керування крайовими

справами на Україні, окремий орган — Генеральний Секретаріат, склад якого буде визначено Правительством в угоді з Центральною Українською Радою, доповненою, на запрошення української демократії, іншими народами, що живуть на Україні, а особі їх демократичних організацій. Через складаний орган будуть переводитись Правительство міра і спокої в житті краю і його утворення. Незважаючи, що питання

про національно-політичний устрій на Україні і про засоби вирішення в сій важкого питання, з межах загального закону про персід зміни до рук працюють нас, мусить бути вирішено Установчими Зборами, Тимчасове Правительство приймає постановитися до розроблення Українською Центральною Радою проекту національно-політичного статуту України в тому розумінні, з якому сама Рада буде задовольняти відповідним інтересам Краю, а також про форми вирішення в Краю зазначеної справи — для внесення як проєк-

тіа на Устаточні Збори. Тимчасове Правління, вважачи необхідним під час війни оборотити боюву адвєртія армії, не річить можливим допустити міри, які можуть порушити адвєртія організації і керування, як наприклад, зміна в сучасний момент загального мобілізаційного плану шляхом негайного переходу до системи територіальної комплексованої військової частоти, або відання керівників правління небудь громадським організаціям. Разом з тим Правління вважало можливим далі сорити тісноті до національному об'єднанню Українців в військному через формування окремих частин виключно

Українцями, неспілля для способів на погляд Військового Міністра буде можливим з технічного боку і не порушити боювої сили армії. В наближчій часі, для більш планового і успішного досягнення цієї мети, Тимчасове Правління прагне м-чинати запросити до осигнення цієї задачі своїх воликів—українців, для цього, є згоді з Центральною Радою, можуть бути командіровані особі дематити українці, котрі будуть при наявності військового міністра, генеральному штабу і керівному главнокомандуючому.

Що ж торкається до військової українських політиків на місцях, то вони прова-

дять свою працю на загальних основах, при чому їх діяльність повинна провадитись в згоді з діяльністю вищих військово-громадських організацій. Після прийняття цієї постанови, члени партії "Народної Свободи" Шингарьов, Мануйлов і Шаховський відішли зі складу Тимчасового Правління. Зміст ухваленної постанови буде надруковано третього в печірній газеті. Одгочасно в цій необхідності оголосити Вашу підозву.

Підписали: Керенський, Терещенко, Петерсман.

Деклярація Секретаріату Центральної Ради.

ШАНОВНІ ЗБОРИ!

Центральна Рада довго в своїй національно-політичній діяльності серйозного, підвизального моменту. З виключного органу поєднання партійних і громадських груп, який вона була в початку революції, вона стала вищим і не тільки політичним, але й законодавчим органом всього організаційного українського народу.

Ми в своїй особі, в особі Української Центральної Ради, лавно картини формаций влади, але влади цілком нової, сучасної, опертій на нові кінці підвалини, нові старі європейські і особливо російські дорозумілими влади. Не фізичне та економічне насильство; не темнота, загурманість і економічна залежність класів поєднаних не застрахування та гіпотетизування релігією; не відокремлення одної частини пригноблених на другу,—це такі засоби дали нам, українці от-чужо, право і силу вирішувати верки життя, обов'язки для кожного, хто визнає себе українцем.

Це право родилося і виростало з одного довіри, чистоти не підмішаного нічим примусом, законним чи незаконним. Центральної Ради, прийнявши на себе ту волю і довіру народу, стала керівницею, органічно-визаною частинкою цього великого цілого.

Кожний день посприяє в поганьбіє ту сконцентровану волю. Різні формации української демократії підкажуть у спільний резервуар могутньої сили, самі в той же час черпаючи в його.

І в цей момент ми стоїмо як раз на самій важкій, але в той же час, на самій критичній порі нашого формування. Ми вступаємо в ту волю, де стикаються межі двох ерад,—моральної і публічно-правової.

Ми вже не можемо сказати, в якій саме половині більше чи менше стоїмо. Розмір і сила нашої моральної влади остільки розрослися, що вона сама собою, під натиском логічного ходу подій без бою в без заволоду перетворюється у справжнє народоправство.

Народ своїм чуттям найкраще розуміє цю справжню-то народоправство, ідею демократичної влади, яка іде вперед, а не агони, яка є для народу, а не народ для неї. Українська демократія сконцентрувала свою волю в Центральній Раді, в ній поклали найкращу оборону своїх інтересів і через те тільки її і можна вірити. А відом вже випливає зовсім логічний висновок: коли довіра, то довіра до кінця, у всіх сферах, як національного, так економічного, політичного і державного життя.

Тут нема ворожнечі до Петрограда, але є цілковита байдужість до його, бо українська демократія має свою власну волю, яку сама витворила і якої цілком довіряє.

Але легше довіритись, ніж справдити чиясь довіру. А особливо коли те довіра виходить од частини во іні інтересів цілого, бо ми похи що представники довіри не весього цілого, а тільки певної частини його. Ми знаємо, що та частина в велика, ми знаємо, що друга частина силою природного ходу життя діде владаром до того самого.

Але поки вона не дійшла, поки ці частини не злились в одна ціла, процес нашого формування, значить, теж не скінчився. А через те не закінчився в процес перетворення моральної влади в публічно-правову, повноважну, з усіма властивими їй компетенціями, функціями і апаратами.

І от владання Центральної Ради в цей критичний, переломний момент в прискорення цього процесу, допомога йому.

Генеральний Секретаріат, як виконувачий орган Центральної Ради, котрому вона передала в свій офіс свою повноважність, тільки так і розуміє своє призначення.

Головним завданням Центральної Ради до деякого часу було об'єднання української демократії на ґрунті тільки національно-політичних домагань.

Але життя потроху розсувало ці вузькі рамки. Самих національно-політичних домагань стало мало, чого ставити викликати народ хоче об'єднатися для виконання і розв'язання всіх питань, які висували йому і економічних, і соціальних обставин. І через те Центральної Рада мусіла поширити свою платформу, мусіла стати національним Сеймом, в якому мають освітлюватися і розрешатися всі ці питання, які висувала життя.

І тому те утворення Генерального Секретаріату було необхідним етапом розвитку нашого представницького органу. Тому те існує Генеральний Секретаріат має охоплювати всі потреби Українського народу. Візьмо в цій потребі і поділено роботу між окремими Секретаріатами по внутрішніх справах, фінансових, судових, продовольчих, земельних, освітніх, економічних, праці, дорог, військових, торгів і промисловості.

Найпершою перешкодою до планового перебудови цієї роботи є недостатня політично-соціальної і національної свідомості і мала організованість народних мас. В цьому криється найбільша потреба і загальним здобутком революції—організації автономного ладу на Україні, котрий в найкращий закріпленням тих здобутків.

Цей ступінь життя нашого народу має займатися Генеральний Секретар по внутрішніх справах. В його компетенції має бути вся сфера організації, агітації, пропаганди. В секретаріаті внутрішніх справ мають бути сконцентровані різні громадсько-адміністративні апарати, утворені українською демократією до цього часу. Вони досі існували і працювали окремі, відокремлені одні від одного, не пов'язані одним планом, одним системою. Тепер це має бути один апарат, складений з різних частин, але під керівництвом Генерального Секретаря внутрішніх справ.

Організація і освітлення має в першу, необхідна, вайголювати підвалини дальшого будівництва. А спільним завданням цього будівництва, заснованого на свідомості і організованості, є перебудова місцевої і загально-красної адміністративної влади, сільської, містечкової та волосної адміністративної органів, Земель Управл, повітові комісари, Горисели Думи, губернські комісари, словом вся організація влади може стати в органічний зв'язок з Центральною Радою тільки тоді, коли демократія, яка утворює ці органи, стоїть також в тісному зв'язку з Центральною Радою.

І це є друге завдання Секретаріату в справах внутрішніх: се-то пристосування всього адміністративного механізму до потреб організованої, усвідомленої демократії і підготування на допомогу цього самого апарату ще дальшого підвалини—організації єдиної красної автономної влади, в порозумінні з демократіями різних національностей на Україні.

Малює на увазі, що той стан, який зайняла Центральна Рада—я стан будівництва нового політичного життя на Україні з усіма засадами, які випливають з цього стану, Генераль-

или Секретаріат в справах фінансових вважав необхідним розробити основні фінансові положення на Україні.

Звісно, фінансової справи їм не можемо зразу ставити на цілком державний ґрунт, а повинні обходитись поки що засобами, які мають в своїй основі майже виключно приватну силу. Однак, разом з цим маєтись на думці вести підготовчу працю так, щоб і Україна в фінансових справах могла стати цілком на державний ґрунт тоді, коли їй прийдеся ці справи впорядкувати, як автономній державі.

Завданням Секретаріату в справах судових має бути підготовка судових інституцій на Україні до тих форм і того стилю, в якому вони мають бути в автономній Україні. Ця робота має розкидатись на підготовку справи української та демократизації суду і виробу відповідних законопроєктів котрі б вплинули ті форми суду, які відповідали б автономному ладу на Україні.

Секретаріат в справах міжнародних має на меті об'єднати роботу всіх національностей Росії для боротьби за автономно-федеративний лад Російської республіки та для порозуміння українців на цих основах з иншими національностями. На першому плані перед Секретаріатом міжнародних справ стоїть скликання з'їзду представників народів та областей Росії і підготовка цього матеріалу до цього з'їзду. Поруч стоїть справа якомога скорішого порозуміння з демократією національних меншостей на Україні.

В справі народньої освіти Секретаріат має на меті насамперед об'єднати в своїх руках все керування шкільною освітою, а власне: догляд за переведенням на місцях української школи, організації знання шкільників, відшукування і приготування учителів для школи та поміч в агітаційній їх у професійній товаристві.

В справі вищої освіти Секретаріат має на меті допомогти культурним товариствам. Для одієшення своїх завдань у вищій освіті Секретаріат має подбати про створення Всеукраїнської Шкільної Ради, яка носила б територіальний характер, а зараз має скористуватись існуючим органом влади, як от міські округи, або громадськими інституціями в яких працюють самі тісніші стосунки. Для постійного зв'язку в місцях Секретаріат має на меті одієвати свої спеціальні комісії по народній освіті.

Секретаріат в справах земельних в першу чергу має подбати про прийнятну організацію повстанців, повстанців і гуртовників комітетів по Україні та Рад Селянських Депутатів; має направити діяльність цих організацій на шлях громадського порозуміння не тільки земельною власністю але і сільсько-господарським інвентарем. Щоб об'єднати діяльність земельних комітетів, Секретаріат має подбати про утворення Українського Крайового Земельного Комітету.

Разом з тим той же Секретаріат має подбати про утворення українських кооперативних центрів.

В цілях підготовки до Установчих Зборів Секретаріат має підготувати на підставі постанови Всеукраїнського Селянського З'їзду проєкт земельного закону. В тому числі і ту його частину, яка повинна розмежувати компетенцію Всеросійського Парламенту і Українського Союзу в земельних справах.

В продовольчій справі Секретаріат ставить своєю задачею об'єднати роботу продовольчих органів на Україні і внести в неї ту ясності, якої їй досі бракувало. Перед Секретаріатом стоїть основна задача створити Всеукраїнський Центральний продовольчий Комітет, який має забезпечити автономію України в продовольчій справі та подбати про відновлення постачання українським хліборобам потрібних в їх господарствах продуктів та апарату.

Завданням Секретаріату в справах військових в українській військ, як в тому так по всьому на фронті, пристосування військових округ на Україні і організації їх до потреб української військ.

Ведення роботи Генерального Секретаріату у всіх агаданих справах в означених вище межах вимагає впорядкування відповідної відповідності і тому в складі секретаріату введено Генерального Писаря, наближеного завданнями якого є—закріплення діяльності цього Генерального Секретаріату, бути зв'язком між окремими генеральними секретарями у внутрішніх організаційних справах Секретаріату, відповідна постановка інформації про діяльність Генерального Секретаріату, між іншими і через періодичний орган Генерального Секретаріату.

Приймаючи до великої відповідальності роботу, сподіваючись на повне довіри і піддержку Центральної Ради, Генеральний Секретаріат покладає всі сили, щоб виконати ту роботу на користь відродженого народу українського і тих національних меншостей, що разом з ним заселяють Україну.

Усі ваші зусилля будуть їти на те, щоб не допустити України до занепадання, дезорганізації та анархії. І хто б ту дезорганізацію не викликав, чи темні сили контр-революції, чи анархістичні елементи українства, чи помилки і помаранчі Тимчасового Центрального Уряду, чи в усіх дезорганізаційних силах будемо боротись неухильно і цілком же повільно гальмувати справу будівництва нового життя в нашій країні.

Генеральний Писар П. Христин.

Сесія Центральної Української Ради.

Засідання 1—20 червня 1917 року.

Починається о 7^{1/2} год. вечора. Головоює проф. М. С. Грушевський. Генеральний Писар читає Універсал Ц. У. Р. Голова оголошує порядок денний. Вказує на необхідність для умісту провінції вибори комісії для вирішення різних справ. Далі читається протокол підписаної частини попередніх засідань. Ц. У. Р. Протокол зборів стверджується. Згодом проф. М. Грушевський подає звіт діяльності комітету Ц. У. Р., в котрому зазначає, що багачинне попередньої сесії, або членів Ц. У. Р. була забезпечена в матеріальному боку можливість прибувати на сесії зкопано. 11-го червня в склад Ц. У. Р. увійшли обрали на 2 всеукраїнському військовому з'їзді Рада військових депутатів численності в 182 чоловіка. 12-го на Софійській площі відбулось читання Універсалу. Ц. У. Р. військовий з'їзд відбивав настрої переманю солдатів фронті в протиположність їм, більш тиловому.

З'їзд виконав від Ц. У. Р. рішучих кроків в своїй роботі. Співзачеваю волю попередньої сесії Ц. У. Р. з також її від-

повідного з'їзду. Ц. У. Р. ухвалила Універсал, котрий прийнято на місцях з радістю і задоволенням. Рішення приступити до рішучої організаційної роботи привело до утворення виконавчого органу—Генерального Секретаріату. 2-ий тиждень пройшов в організації Ген. Сек-ту, котрий і досі ще закладається в стадії формування. Се головні точки діяльності Комітету, за 10 днів. Вони не численні, але великого значення. Ми пережили історичні 2 тижні переступили високий поріг в нашому житті. Далі Голова пропонує офіційно затвердити проєкт вказів Ц. У. Р. Раді військових депутатів. Після затвердження голова оголошує: Слава Українському Війську! Слава озброєному Українському Народові! Збори двогим "слова" вітають нових членів Центральної Ради.

Д. Березняк (Голова Ради Військових Депутатів) щиро дякує за привітання зазначуючи, що Рада Військових депутатів і все Українське Військо готові всі сили, ресурси і завдання окласти на працю для рідного народу і краю.

Підє. Холубовенко від 7-го корпусу, котрий почав наступлення на фронті, подє коротеньке повідомлення про початок його. Ще коли промовів їхав на 11-ий військовий з'їзд, то почав готуватись до

наступлення. Одних нічого першого не було видно. Українці вперше ще тоді назвали, що треба наступити. Коли промовів по-американськи зі з'їзду, то почалося артилерійське відгукання наступлення. 18-го червня о 9 год. ранку всі ми як один дерзнули в атаку в словах: "Вперед, на свободу". Видно були українські прапори. Українці садили казани, що виступають в наступлення, тільки в Тимчасовий Уряд сказали, що Україна матиме автономію.

В помічником Головою виступав представник Війск, ком. Полтавської Ради Сайд, і Рад. Депут. ч. Бочковський. Він оголошує резолюцію Ради про продовження її до Універсалу Ц. У. Р.

Текст резолюції:

Полтавська Рада робітничих та солдатських депутатів, обговоривши Універсал Української Центральної Ради, ухвалив 18-го числа цього року, постановити: Істотною революційний акт Української Центральної Ради, як оголосила автономію України, Полт. Рада робіт і солдат депутатів викладає всі революційні організації і всіх громадян що населяють Україну, підтримати резолюційні домагання українського народу, посилює ці домагання не будуть їти в супереч інтересам інших національностей, які живуть на

Україні. Разом з тим Полтавська Рада робітничих та селянських депутатів заявила, що Українська Центральна Рада повинна бути демократичною представницькою Рад робітничих та селянських депутатів і всіх соціалістических партій, що існують в Україні. Без ріжнці національностей, аби Укр. Центр. Рада була дійсно виразницею всієї демократії автономної України.

Далі виступав представник київської губернської земської управи в дорученні Е. Казисти привітання Ц. У. Р., сказати, що Управління в Києві не хоче владу на Україні і прохав подбати про скороче складання територіального з'їзду. Відчитується затім лист київської повітової громадської Управи в прохання представити в Ц. У. Р. а також телеграма від 1.600.000 українців Галичини і Буковини в Америку (Філадельфія) з привітанням Центральної Ради.

Голова пропонує тим, хто привіз на самі справдання в місто, передати їх до секретаріату. Ухваляються вибрати 4 комісії: 1) про склад Центральної Ради, 2) про Статуту Автономії України, 3) про складання з'їзду парадів Рад, що повинні вийти федеративного устрою держави і 4) про складання територіального з'їзду України.

Після перерви на 10 хвилин, відчас жорстокої фракції намічають кандидатів до цих комісій, призначаються склад їх: 1 комісія: Бонковський (с-р), Березняк (с-р), Огородній (с-р), Козло (с-р), Сімейний (с-р), Сіменюк (с-р), Панченко (бев.) Журавель (бев.)

II комісія: м.п. Левитський (с-р), Шрай (с-р), Козаренко (с-р) Водок (с-р), Бфромов (с-р), Вейко (с-р), Стецюк (бев.) Чайківський (бев.)

III комісія: Мазарині (с-р), Паченко (с-р), Дубовий (с-р), Висоцький (с-р), Шульгин (с-р), Прокопович (с-р), Карпенко (бев.), Голуб (бев.)

IV комісія: І. Ільченко (с-р), Чалой (с-р), Шитенко (с-р), Ковальський (с-р), Чопівський (с-р), Ніковський (с-р), Козло (бев.), Казан (бев.)

Н. Чопівський повідомляє, що у Києві накладалась міська українська Рада, котра складалася з представників різних музат приєднаних організацій. Входить до неї також представники 12 околиць Києва. Прохав собі в Ц. У. Р. місце, написав питання, чи мають право бути присутніми на засіданнях комісій всі, хто хоче, член Ц. У. Р. Збори рішення, що мають право.

Д. Ільченко (Уманщина). Після того, як українці почали творити свою національну революцію, відношення до них з боку росіян значно змінилося. Почали заводити їх в повнізмові. Вороніжча зростає. Пожаритись трудно було. Належало організуватися в Укр. союз, вороніжча дібала до миколишів. Союз Рад і Сел. деп. винустив відому, до написав наш рух буржуазним і т. в. Те саме робили російські (с-р) камуши, що українці копались за спинами других, коли ті робили революцію.

Далі Союз Рад та Сел. депутатів почав розв'язати по шлах агітаторів, котрі усували скрізь нашу роботу. Правда, сам агітаторам не скрізь добре поводитись і іноді їх навіть арештовували. Часто вони лаялись на брехні і на аморальних акциях. Після видання Універсалу відношення до нас різко змінились. Що до сього ва день до мене приходять представники Сел. Рад і Сел. деп., щоб порозумітись.

Після відчитання Універсалу на вірність Ц. У. Р. присягнули поля, народ і духовенство, котрі тоді аж раз відбувало в Умані свій з'їзд. Свідомість серед народу шириться, часом „Просвіта“ росте.

(Далі буде)

ПРИВІТАННЯ

Центральній Українській Раді.

З ВОРОНІЖА. Ми, селяни, Латарого на Вороніжчині, вібралися на згоді 28 мая, шире вітати Центральну Рад, закликаючи українського народу і як вони українським мовою, будем піддержувати її домагання.

Голова з'їзду Маланюк. Писар Котляр.

На загальних зборах Ясинської волостної Ради селянської спілки привітали Центральну Рад еднані Тимчасовим Урядом Українського народу. Універсал Української Центральної Ради мується бути законом для всієї України. Всіма засобами будемо допомагати проведенню автономії в життя. Шлем щирої криві, Голова Зборів Солонісний.

Таращанське Земське Зібрання, експлуатуючи представника другого Українського Військового з'їзду про оголошення Українською Центральною Радою Універсалу до Українського народу, шире вітати і цілком визнає Центральну Рад дійсною виразницею волі Українського народу та собі Тимчасовим Урядом і де від неї відслідують розпорядження. Слава Центральній Раді Уповноваженій Голова ладивчайного Земського Зібрання лікар Тресубов.

З ЧИГІРИНА. Повітовий Чигиринського повіту Соціалістичний з'їзд вітати Центральну Рад, яку уявляє єдиним українським урядом на Україні. Наші домірши і в наше представництва в обороні наших інтересів. Голова з'їзду Іванченко.

ОДЕССА. Ми, українські делегати фронтового обласного з'їзду в Одесі вітати Українську Центральну Рад вітати об'єднуючий центр всіх Українських сил. Ми несли, що Центральна Рад, опираючись на організаційні українські сили збудує національну територіальну автономію України у федеративній демократичній республіці Російській. Голова українських делегатів, Гур.

с. ЯНИНІВКА. Київ, губ. Товариство „Просвіта“ Таращанського повіту, села Явинівки, Київської губернії шире вітати Центральну Українську Рад. Т-во „Просвіта“ своєю метою має ширити національну самосвідомість. Засновано Т-во з 3-го травня. Голова Т-ва А. Социаліст. Секретар Д. Савицька.

Українська Соціал-Демократична Робітничая Партія. МІКОЛАЙВСЬКИЙ КОМІТЕТ. В ініціативі Тимчасового Видавничого Комітету Української Соціал-Демократичної Робітничої Партії в Миколаєві 21/IV в день У. Нах. Фонду у „Саду № 1“ і в дачному урочищі „Сивасов“ у Миколаєві на мітингі у першому 700-ма головами, а в другому 2.000 після промов тов. Михайлова прийнято такі резолюції.

Як найгорячіше протестуємо проти смертної кари, до якої засуджено австрійським Урядом борця за правду будучий вселюдства, соціал-демократа Австрії, Фред-

риха Адлера. Уповноваженою Українську Центральну Рад довести до відому Тимчасового Коаліційного Російського Уряду про наш протест, який мується бути впроваджено до між військ і доведено до Уряду Австрії. Соціал-Демократ Ф. Адлер є чесна підпора країнних людських вимог. Це людина не повинна умирати. За Голову Н. П. Гуніко. Писар Гр. Михайленко

В Київську Центральну Рад

Вороніжський Волостний Комітет селянської спілки Переваславського повіту на Полтавщині в засіданні 24 цього травня поставив домагаться перед Переваславським повітовим Зометком і Київською Центральною Радою, щоб в серпні 1917 року у всіх Вороніжських повітах навчальних шкілників було на одній українській мові.

Вороніжський волостний Комітет прохав, щоб ця постановка була виконана. Голова Комітету В. Берішня. Спітаник Савка Миколаєв.

Центральна Українська Рад. Професору Грушевському.

Стало видно по всіх КОЛИЩИНІ, куди в нас кожен мується простовати. По місто тесом сонечко свободи населенню світить. Всі люди тинуться будуть свободи ростом, свої природні дари розвивати. Весня для змудної настала. Як пташки весною ріді люди переказують. Свій до свого з далека місті подіють, обдумують знову, як творити нове найкраще життя на груді рідної Землі, котра із породила, вкоренила і себе обличчя продав.

Такі думки од заляканого сонця свободи і в серпні розсвітлять Українців про дільня. І як всі природности, складають вони свої радості на груді рідної матері землі, з далека зони її вітають. Радя ємо—Коліщина, як своїм зликом в тебе не загубили. Ті сили, котрим ти нас корини, нас з тобою ведими. Ні ти без нас, ні ми без тебе. Ти і ми—в одно. Сонце свободи ляскає нас—ласкає і тебе. А дільня його для тебе та, що вона дітям твоїм дає право:

1) Порядкувати своїми ділами так як їм найкраще.

2) На Установі Збори мати свого представника, котрий голосом промовить за тебе, що ти живеш душою Українці, що ти казує українським. Ви скаже тим, що як би хотів хто тебе одривати од України, од того соку, котрим ти живеш, од духа, од душі України, то це буде для тебе смертна кара. Не діти твої єуть, що в свободі смертної кари нема, вона одмінена з тому то будеш живою галузю України на віки. Тавом думою живуть твої діти з села МАСКОМЕНІ, Грушевського повіту, тини Мінані. Підписав 300 чоловіків, 21 мая 1917 року.

Голова зібрання Михайло Сивак, Член Григорій Писарук, Член уч. Ева Юрик, Х. Сивак, Н. Новосад, Секретар Андрій Вайчук.

ТИФЛІС. Предсідателі Української Раде Грушевському. Четверта конференція в Тифлісі Грузинської партії соціалістического федералізму привітає свободулюбиву Родину Тараса Шевченка. Наша партія завжди прислухувалась голосу України. Йозуати автономії в федеративній Республіці в дні паст являються боєзми ключом, за котрим будемо виступати з Вами боротись. Да здравствує свободна Україна на свободной Росії.